

lací soud doličil obšírně ve svém rozh. čís. 7145 sb. n. s. V důsledku toho není lhůta pro jejich podání, ježto spadá nezbytně do doby před jejich podáním, lhůtou procesní. Neplatí tudíž pro ni předpis § 126 c. ř. s. a § 89 org. zák., o něž rekursní soud opřel kladnou odpověď na otázku o včasnosti námitek. Nelze ji opřít ani o ustanovení hmotného práva, obsažené v § 903 obč. zák., neboť předpis ten se podle svého doslovu a systematického zařazení týká, jakž taktéž doličeno v rozhodnutí čís. 4230 sb. n. s., jen lhůt práva obligačního a vztahuje se jen na zákonné lhůty dispositivní, nikoli na takové, které nemohou býti úmluvou stran prodlouženy. Ale právě o takovou neprodlužitelnou lhůtu v § 562 c. ř. s. jde, jakž plyne jasně z předpisu §§ 570 a 571, poslední odstavec c. ř. s. Podle toho, co uvedeno, končila osmidenní lhůta k podání námitek proti výpovědi dodané dne 29. prosince 1927 již dne 6. ledna 1928 a musely námitky nejpozději tohoto dne býti nejen pro soud podány, totiž soudu zaslány, nýbrž i jenom dodány, to bez rozdílu, zda den ten byl svátkem. Vyhověl proto druhý soud rekursu vypovídané strany neprávem, maje její až 7. ledna 1928 k soudu došlou výpověď za včasnou.

Čís. 8075.

Zákon připouští zajišťovací exekuci jen, pokud podle exekučního titulu nemůže býti vedena exekuce uhražovací. Pozbyl-li exekuční titul účinnosti dříve než nabyl právní moci, nemůže již býti na jeho základě vedena exekuce uhražovací a stala se bezpředmětnou i exekuce zajišťovací.

(Rozh. ze dne 24. května 1928, R I 385/28.)

Návrh dlužníka, by byla zrušena zajišťovací exekuce záznamem zástavního práva v pozemkové knize soud první stolice zamítl, rekursní soud exekuci zrušil. Důvody: Spor o námitkách, které podala povinná strana proti směnečnému platebnímu rozkazu, skončil soudním smírem ze dne 24. února 1928, kterým se manželé G-ovi zavázali, zaplatiti se 6% úroky od 1. února 1928 peníz, na který žalobní návrh byl obmezen, Pavlína G-ová v měsíčních splátkách po 500 Kč počínajíc 15. červencem 1928 pod ztrátou lhůt. Jelikož zajišťovací exekuce knihovním záznamem práva zástavního na nemovitosti byla povolena na základě směnečného rozkazu platebního pouze na dobu, než bude možno pohledávku vymáhati uhražovací exekucí na základě právoplatného rozsudku, jest zřejmo, že tuto dobu nutno pokládati uzavřením smíru za uplynulou tak, že pohledávku na základě směnečného rozkazu platebního nebude již možno exekučně dobývat. Působnost dosavadního exekučního titulu, jímž byl směnečný rozkaz platební, již přestala zánikem tohoto titulu exekučního a na místě tohoto vznikl nový titul exekuční, soudní smír, na jehož základě exekuce zajišťovací vůbec povolena býti nemůže, nýbrž jen svého času exekuce

uhražovací, pro případ, že ta která splátka nebude včas zaplacená. Ne-postupoval proto první soud správně, když zajišťovací exekuci, povolenou na základě směnečného platebního příkazu, který pak zanikl, ponechal i na dále v platnosti přes to, že vznikl nový titul exekuční, na jehož základě exekuce zajišťovací povolena býti nemůže, a v době, kdy pro povolení exekuce nebylo vůbec podmínek. (Srov. rozh. čís. 3876 sb. Gl. U. nová řada a § 377 druhý odstavec ex. ř.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Rekursní soud správně vyslovil, že ujednáním smíru ze dne 24. února 1928 nutno pokládati dobu, na kterou byla usnesením ze dne 20. února 1928 povolena podle směnečného platebního příkazu ze dne 1. února 1928 zajišťovací exekuce zárukou práva zástavního na nemovitosti dlužnice, za uplynulou, poněvadž směnečný platební příkaz pozbyl účinnosti smírem, novým exekučním titulem, na jehož základě by ostatně zajišťovací exekuce vůbec nemohla býti povolena. Z doslovu §§ 370 a 371 ex. ř. jest patrné, že zákon připouští, jsou-li tu ostatní podmínky, zajišťovací exekuci jen na základě určitých exekučních titulů, pokud nenabýly právní moci nebo než uplynula lhůta stanovená jimi k plnění, tedy pokud podle toho kterého exekučního titulu, jenž byl základem zajišťovací exekuce, nebude moci býti vedena exekuce uhražovací. Pozbyl-li tedy exekuční titul účinnosti dříve než nabyl právní moci, nemůže již býti na jeho podkladě vedena exekuce uhražovací a stala se bezpředmětnou i zajišťovací exekuce. Uvádí-li rekurující družstvo, že by byl také rozsudkem o námitkách proti směnečnému platebnímu příkazu vzešel nový exekuční titul právě tak, jako se jím stal smír, přehlíží, že rozsudek ve směnečném řízení vyslovuje jen, zda se směnečný platební příkaz ponechává v platnosti, či zda se zrušuje (§§ 553 a 559 c. ř. s.). V onom případě — a o ten tu jde — nepozbývá tudíž původní exekuční titul účinnosti, nýbrž dochází rozsudkem jen svého utvrzení. Ostatně zánik zástavního práva, nabytého exekucí k zajištění, dal by se vyvoditi i z hmotného práva (§§ 1377 a 1378 obč. zák.). Jinak stačí poukázati ku správným důvodům napadeného usnesení, které dovolacím rekurssem nebyly vyvráceny.

Čís. 8076.

Dopravní řád železniční.

Jednoroční promlčecí lhůta § 98 žel. dopr. ř. platí i tehda, domáháno-li se na dráze náhrady škody proto, že bylo zboží vydáno neprávem někomu jinému než adresátovi.

Byla-li zásilka vydána někomu jinému, než adresátovi, jest k žalobě o náhradu škody proti dráze oprávněn jedině odesílatel.

Prokázala-li dráha, že odeslala návěští poštou na správnou adresu a že je vydala osobě, která si pro ně s návěští přišla, provedla důkaz